

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול וגפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פירשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפירשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפירשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת ויקהל

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקח מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש אדר שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

טו	על ידי תפלה כוונה מתקן תיקונים למעלה	ה	בתחילה רצה ה' שהמשכן יעשה גם על ידי הערב רב
טז	ע"י פסוקי דזמרה נכרתים החיצונים והשכינה מתקשטת	ה	לאחר העגל רצה ה' שהמשכן יעשה רק ע"י בני ישראל
טז	ביוצר מתקשטות מחנותיה עמה	ה	משה הקהיל את בני ישראל מתוך הערב רב
טז	באמת ויציב כולם מתקונים ומוכנים	ה	כל עדת בני ישראל שכל אלו שמתו היו מן הערב רב
טז	אז יורד המלך העליון להגביה את השכינה לעולם האצילות	ה	ה' אמר לבני ישראל אני רוצה לשכון רק ביניכם
	באבות מושיט ימינו באתה גבור שם שמאלו תחת ראשה ובאתה	ו	מלאך המות נמצא בין הנשים בשעת לוית המת
טז	קדוש נשיקין	ו	האיש יטה פניו לצד אחר
טז	צריך לכוון לכל אלו הדברים	ו	אדם הנשמר כך זוכה לאריכות ימים
טז	אז הוא עת רצון	ו	תוקעין בשופר בשעת הוצאת המת
טז	כל נדיב לב יכול להעלות את המלכה למלך	ו	כשמתו אנשים על דבר העגל נמצא מלאך המות בין הנשים
יז	החכמה שלהן שהיו אומרות בשעת עשייתן זה למקדש וכו'	ז	משה רבנו יצץ לבני ישראל שלא ילכו יחד עם הנשים
יז	מי שמזכיר שם טומאה על דבר גם כן שורה עליו רוח	ז	רק מעשר נשים יחד מקטרג להמית
	הטומאה	ז	הערב רב עשו העגל כשביל שנמנע מהם מצות שבת
יז	כשבונה בנין יאמר שבונה לעבוד את ה'	ז	לא להדליק אש שלא להראות דין ביום השבת
יז	למה הביאו הנשיאים דוקא את זה	ז	על המזבח יש אש כדי להכניע הדין
יז	אבנים אלו יכפרו עליהם מגסות הרוח שלהם	ז	כשנכנס השבת מפסיקים לענוש את הרשעים
	החסד והגבורה וכל שאר קצוות דז"א בנו את המלכות	ט	אלו שלא שמרו שבת לא נכבה מעליהם אש הגיהנם
	למעלה	ט	כל הרשעים מסתכלים על עונשם בשבת
יח	וכמו למעלה כך גם למטה	ט	לפי שעברו על אש התורה לא נכבה אשם
יח	המטרה של הקרסים	ט	במוצאי שבת חוזרים לדון אותם
	יריעות עיזים שהם קליפה מכסים על יריעות המשכן	י	כשהגוף נרקב מסתיימים כל דיניו
יח	שבקדושה	י	באה שבת באה מנוחה
יט	באדרא דמשכנא ביארו סודות המשכן	י	שלא להבעיר אש בשבת
יט	ארון הוא יסוד דמלכות	י	כשאש גבורת המלכות מתגלה כל אשים אחרים נגזים
יט	יסוד דז"א נכנס ביסוד דמלכות	י	אש המלכות סובלת אש אחרת
יט	הכפרת הוא עולם הבינה המכסה על הכל	י	לאחר ברכת האש מקבלים השרים ובעלי הדין כח לשלוט
כ	ממראות של הנשים עשו את הכיור	י	צריך להאיר על ד' אצבעות ימינו מהאש
כ	ה' התנה עם הדג בשעה שבראו שיבלע את יונה	יא	יכפוף אצבעותיו
כ	עם כל דבר שברא ה' התנה עמו קודם	יא	בשאר ברכות צריך לזקוף את אצבעותיו למעלה
כ	עם השמים שיעלו את אליהו	יא	בכל יום מברכין על האור
כ	עם המים שיטהרו בהם	יא	בזקיפת האצבעות כל המדרגות מתברכות יחד
כא	עם הים שיבקעו לפני בני ישראל	יא	צריך להאיר מהאש על צפרניו שהם רומזים למדרגות
כא	עם הארץ שתבלע את קרח ועדתו	יא	התחתונות
	עם השמש שיעמד בשמים בימי יהושע והכוכבים שילחמו	יג	לא יאיר על פנים אצבעותיו מהאש
כא	בסיסרא	יג	להריח הדס
כא	עם העופות שיזינו את אליהו		עני המגיע לאדם הוא מתנה שה' שולח לו להראותו שחפץ
כא	עם האדם שיצא אשה שתזון את אליהו	יג	במצוותיו
כא	האדם מהלך בעולם כאניה בתוך הים	יג	אברהם שהיה מרחם על בני העולם נחשב כאילו בראם
כב	אדם החוטא ה' שולח רוח סערה שהוא הדין	יד	יחתוך לחם לפני העני כדי שלא יתבייש
כב	אפילו ע"י שנעשה חולה אינו מתעורר לשוב בתשובה	יד	שלא יתן לעני מגזל
כב	היצר טוב אומר לאדם מה לך נרדם	יד	תרומה לה' לא יהיה מגזל
כב	דברי מוסר של היצר טוב		הרצון לעבוד את ה' מתחיל בלב ומשם מתפשט לכל
כב	הדין תובעת לדון אותם אנשים	יד	האברים
כב	אם הדין גובר, מליצי יושר מנסים בכל כחם ואינם יכולים	יד	על ידי הרצון הזה מושכים השכינה שתשרה עליו
כג	שלשה שלוחים יורדים עליו	יד	כאשר השכינה שורה היא מביאה עמה כל טוב
כג	מכריזים על המת בשעה שמלוים אותו	יד	ה' ברא את העולם כשביל התורה
כג	כאשר נקבר הדין שוכך מזעפו	טו	ה' מאזין לקול התורה שהאדם לומד
כג	שלשה ימים הראשונים בקבר	טו	תורה שבכתב ושבעל פה
כג	ל' יום נשאת הנשמה למטה ונידונים יחד הנשמה והגוף	טו	צריך ליחד את השכינה עם בעלה ולהרים שניהם יחד
כד	אחר שלושים הנשמה עולה והגוף נרקב	טו	כל מי שרוצה להעלות את המלכות יכול

כד ארץ ישראל תתעורר ואחר כן יחיו המתים

כד שבעה דינים אלו יחלפו על האדם

כד לכן יראה לחזור בתשובה בזמן שעוד יכול

כד תחיית המתים בזמן שיבטל מלאך המות

כד הקברים יקראו את המתים

כד יהיו שיקומו ויהיו שלא יקומו

הַמְשִׁיחַ מִחֶבֶה שֶׁנִּלְמַד זֶהֱרַקְדוּשׁ

"וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהָרוּ בְּזֶהֱרַקְעִי", כֵּן אָמַר מֶשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְרֹשֶׁבִי זִיעִ"א: "בְּהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרָא הַזֶּה... וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרָא הַזֶּה, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרָא הַזֶּה, עַל יְדוּ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהִימָנָא פ' נָשָׂא דָף קכד: (רמ"ק))

אֲלִיָּהוּ הַנָּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם פֶּמָּה חֲיִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכַמָּה מְלָאכִים סְבִיבֻ וְשִׁכְנִיתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּ [וְשִׁכְנִינָה עָלֵינוּנָה הֵיטָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֹשֶׁבִי: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֲלִיָּהוּ הַנָּבִיא לְרֹשֶׁבִי: וְכַמָּה בְּנֵי נָשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מִהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ, כֵּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא... פְּרוּשׁ: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר שֶׁלָךְ [שִׁיָּהִיָּה לָהֶם מְזוֹן וְתַקוֹן הַנֶּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֶּה"ק] כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוֹב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֶּה"ק יִתְקַיֵּם מַה שֶּׁכָּתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ בְּב"א (תִּיק"ז תִּי ו' - הַגֵּר"א וּבִל"ר). - לְשׁוֹן הַפֶּסַח מְלֶךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקֶּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שֶׁנֶּחֱשֵׁב כְּאִלוּ פְּדָאֲנִי לִי וּלְבָנֵי מִהַגְּלוּת. - וּבְמִקְדָּשׁ מְלֶךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמִשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד פְּרוּשׁ מֵאַמְרֵי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאִין קִץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאִשְׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֲלָקְנוּ אִם נִזְכָּה לַעֲזֹר וּלְקַרֵּב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כֵן גָּזַר הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְנוּז סִפְרָא הַזֶּהֱרַקְדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שֶׁבְּזִכְרוֹתוֹ יָבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סֶגְלָה זֶה בּוּ דִּיקָא וְלֹא בְּזוּלָתוֹ, עכ"ל.

❖ פרשת ויקהל ❖

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצה ע"א

בתחילה רצה ה' שהמשכן יעשה גם על ידי הערב רב

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וגו'", אמר רבי חייא, בא וראה, מה כתוב תחלה: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ", להכליל כולם, לפי שרצה הקדוש ברוך הוא שיהיה נעשה מעשה המשכן מכל הצדדים במוח וקליפה, ולפי שהיו אותן הערב רב בתוכם, נאמר "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ", להכליל אותם בין ישראל שהם בבחינת מוח, לכך נצטוו כולם.

לאחר העגל רצה ה' שהמשכן יעשה רק על ידי בני ישראל

אחר כך נטה כל מין למינו, ובאו אותן הערב רב ועשו את העגל, ונטו אחריהם מישראל אותן שמתו, וגרמו לישראל מיתה והריגה, אמר הקדוש ברוך הוא, מכאן ולהלאה מעשה המשכן לא יהיה אלא מצד הישראל בלבדם, מיד: "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וגו'", וכתוב אחריו: "קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לַה'", מאתכם ודאי ולא כבתחלה, שכתוב: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ".

משה הקהיל את בני ישראל מתוך הערב רב

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה", מאיזה מקום הקהילים, אלא לפי שהיו אותן הערב רב ביניהם, הצריך משה להקהיל את ישראל ולהפריד אותם מהם.

זוהר חלק ג' פרשת פנחס דף רלז ע"א

כל עדת בני ישראל שכל אלו שמתו היו מן הערב רב

רבי שמעון אמר, בא וראה, במעשה העגל מה כתוב: "וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כֶּשֶׁלֶשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ", כל אלה מן הערב רב היו, ולהראות שלא היו מבני ישראל, מה כתוב אחר כך: "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

זוהר חלק ג' פרשת פנחס דף רלז ע"ב

ה' אמר לבני ישראל אני רוצה לשכון רק ביניכם

"קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה", בתחלה כתוב: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ", כולם בכלל, וכיון שהערב רב עשו העגל, ומתו מישראל אותן שמתו, רצה הקדוש ברוך הוא להתפייס

עם ישראל, אמר להם, התחברו כולכם לצד אחד, זהו שכתוב: **"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"** בלבדם, אמר להם, בני, בתוכם אני רוצה לשכן, עמכם יהיה המדור שלי, ועל כן, **"קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה"**, מאתכם ולא מאחר, אינני רוצה שתהיה שותפות לאחרים עמדי ולא עמכם.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצו ע"א

מלאך המות נמצא בין הנשים בשעת לויית המת

עוד אמר רבי שמעון, בשבועה שרוב העולם לא היו מתים קודם זמנם, לולא זאת שאין יודעים לשמור עצמם, שהרי בשעה שמוציאים את המת מביתו לבית הקברות, נמצא מלאך המות בין הנשים, מפני מה בין הנשים, שכך הוא דרכו מן היום שפתה לחוה, ובשבילה גרם מיתה לכל העולם, ולכך כאשר ממית לאיש, והאנשים נמצאים עם המת, הוא נכנס בין הנשים בדרך הלוייה, ויש לו רשות להמית אנשים, והוא מסתכל בפניהם בדרך הלוייה באלה שנתראים לפניו בין הנשים, מהעת שמוציאים את המת מביתו לבית הקברות, עד שחוזרים לביתם, ובשבילם הוא גורם מיתה לכמה אנשים בעולם טרם שהגיע זמנם, ועל זה כתוב: **"וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט"** (משלי יג, כג), לפי שעולה ומקטרג ומזכיר חטאי האיש לפני הקדוש ברוך הוא, ונידון על אותן החטאים ומסתלק טרם שהגיע זמנו.

האיש יטה פניו לצד אחר

מה תקנתו, בעת שנושאים את המת לבית הקברות, יטה האיש את פניו לצד אחר, ויעזב הנשים אחורי כתפיו, ואם הן מתקדמות, ילך לצד אחר, באופן שלא יתראה עמהם פנים בפנים, ואחר כך כשחוזרים מבית הקברות, לא יחזור באותו הדרך שהנשים עומדות, ולא יסתכל בהן כלל, אלא ינטה בדרך אחר, ולפי שהאנשים אין יודעים ואין מדקדקים בזה, רוב העולם נידון בדין, ונסתלקים טרם שמגיע זמנם.

אדם הנשמר כך זוכה לאריכות ימים

אמר רבי אלעזר, אם כן מוטב לו לאדם שלא ילוה למת, אמר לו, לא כן, שהרי אדם היודע להשמר באופן זה, ראוי לאריכות ימים, וכל שכן לעולם הבא.

תוקעין בשופר בשעת הוצאת המת

ובא וראה שלא לחנם התקינו הקדמונים לתקוע שופר, כשמוציאים את המת מביתו לבית הקברות, אפשר תאמר שבשביל כבוד המת בלבד הוא, לא, אלא בשביל להגן על החיים, שלא ישלט עליהם מלאך המות לקטרג למעלה, ויזהרו להשמר ממנו.

כשמתו אנשים על דבר העגל נמצא מלאך המות בין הנשים

ובא וראה, בעת שעשו ישראל את העגל, ומתו כל אותן החילות, היה מלאך המות נמצא בין הנשים, בתוך מחנה ישראל, כיון שהסתכל משה שזה מלאך המות נמצא בין הנשים, ומחנה ישראל הוא ביניהן, מיד אסף לכל הגברים בלבדם, זהו שכתוב: **"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"**, אלה הגברים, שאסף אותם והפרישם להיות בלבדם, ומלאך המות לא היה נפרש מבין הנשים, עד שהוקם המשכן, שכתוב: **"וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן"**.

משה רבנו יעץ לבני ישראל שלא ילכו יחד עם הנשים

ואפילו בעת שהנשים היו מביאות נדבות למשכן, לא היה סר מביניהן, עד שראה משה, ונתן לאנשים עצה שלא יבואו בחבורה אחת עמהן, ולא יתראו פנים בפנים עמהן, אלא לאחורי כתפיהן, וזה שכתוב: "וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים", עם הנשים לא כתוב, אלא "עַל הַנָּשִׁים", שבדרך אחד לא היו מהלכים אלא לאחורי כתפיהן, לפי שמלאך המות לא נפרד מביניהן עד שהוקם המשכן.

רק מעשר נשים יחד מקטרג להמית

בא וראה, שמלאך המות לא נמצא בין הנשים כשהן פחות משבע נשים, ולא כשהן פחות מעשר, ורק כשהן בדרך בהתגלות בשבע הוא נמצא ומבקש לעשות דין, בעשר מקטרג להמית, ולפי שנמצא ביניהן בדרך בהתגלות, כתוב: "וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים".

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רג ע"א

הערב רב עשו העגל בשביל שנמנע מהם מצות שבת

רבי יצחק אמר, "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגו'", למה הקהלים, בשביל למסור להם השבת כמקדם, שהרי בתחלה טרם שעשו בני ישראל את העגל, מסר להם את השבת, וזהו שהערב רב לא שמרו את השבת, כיון ששמעו "בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אמרו ואנחנו דבר זה נמנע מאתנו, מיד "וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ וּגו'", ונמשכו רבים מישראל אחריהם, לאחר שמתו אותן שמתו, הקהיל משה לבני ישראל בלבדם, ונתן להם השבת כמקדם, זהו שכתוב: "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּגו'".

זוהר חלק ב' פרשת יתרו דף פט ע"ב

לא להדליק אש שלא להראות דין ביום השבת

"לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", אמר רבי שמעון, מה הטעם, לפי שאין ראוי להראות דין ביום הזה, ואם תשאל הרי לגבוה על המזבח עולה אש, "בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם" נאמר, ולא לגבוה, ומה שעולה אש לגבוה, להכניע אש הדין האחר הוא עולה.

על המזבח יש אש כדי להכניע הדין

שלמדנו, יש אש אוכלת אש, ואש המזבח אוכלת אש אחרת, ולפיכך מופיע הקדמון הקדוש ביום זה מכל שאר הימים^[א], ובעת שמופיע אור הקדמון לא נראה דין כלל, וכל העליונים ותחתונים נמצאים בשמחה שלמה, והדין אינו שולט.

זיו הזוהר

א. היינו אור עולם האצילות, ששורשו ספירת חכמה, שנקראת אבא.

נחל לכיש/24 בית שמש
054-843678

70,000 איש

מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש

המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר כנגד כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר

להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
 וכן את סוג הבקשה לברכה: זוג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

שִׁנְיֵי שָׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִיד לָנוּ יְרוּחַ, לְהַחִישׁ לָאֱלֹהֵינוּ כָּפִי שְׁהִבְטַח,
וּמִשִּׁית צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלוּה וְהַשְּׁקֵט וּבְטַח

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנא ע"א

כשנכנס השבת מפסיקים לענוש את הרשעים

אמר רבי יהודה, בכל ערב שבת כשנתקדש היום, מעבירים כרוזים בכל אותן מדורי גיהנם, הפסיקו עונש הרשעים, שהרי המלך הקדוש בא, והיום נתקדש, והוא מגין על הכל, ומיד נפסקים העונשים, והרשעים יש להם מנוחה.

אלו שלא שמרו שבת לא נכבה מעליהם אש הגיהנם

וכל אותן מחללי שבתות ומועדים בפרהסיא, העונש נפסק מהם, אבל אש הגיהנם לא נכבה מעל אלה שלא שמרו שבת לעולם, וכל רשעי גיהנם שואלים עליהם, מה נשתנו אלה שאין להם מנוחה, מכל הרשעים שבכאן, שרי העונשים משיבים להם, אלה הם הרשעים שכפרו בו בהקדוש ברוך הוא, ועברו על כל התורה לפי שלא שמרו השבת, ולפיכך אין להם מנוחה לעולם.

כל הרשעים מסתכלים על עונשם בשבת

וכל שאר הרשעים יוצאים כולם ממקומותם, ונתנה להם רשות ללכת לראות בהם, ומלאך אחד אשר שמו סנטריאל, הולך ומוציא אותן הגופות מקבריהם, ומכניסם לגיהנם לעיני שאר הרשעים, ורואים שהם מלאים תולעים, והנשמות שלהם אין להם מנוח מאש הגיהנם, וכל שאר הרשעים אשר שם סובבים לזה הגוף, ומכריזים עליו, זה הוא פלוני הרשע שלא היה חושש על כבוד רבונו, כפר בהקדוש ברוך הוא, וכפר בכל התורה, וי לו מוטב לו שלא יברא, ולא יבוא לדין זה, ולבזיון הזה, זהו שכתוב: **"וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בַּפִּגְרִי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעָתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֶה וְהָיוּ דִרְאוֹן לְכָל בָּשָׂר"** (ישעיהו סו, כד), **"כִּי תוֹלְעָתָם לֹא תָמוּת"**, מן הגוף, **"וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֶה"**, מן הנשמה, **"וְהָיוּ דִרְאוֹן לְכָל בָּשָׂר"**, והיו די רואה ובזיון, עד שכל רשעי הגיהנם אשר שם יאמרו די ראייה מאוסה הזו.

לפי שעברו על אש התורה לא נכבה אשם

רבי יוסי אמר, ודאי כך הוא, לפי שהשבת שקולה ככל התורה, והתורה היא אש, ולפי שעברו על אש התורה, הרי אש של הגיהנם שורפת, ואינו נכבה לעולם.

במוצאי שבת חוזרים לדון אותם

אמר רבי יהודה, לאחר יציאת השבת, בא מלאך ההוא, ומחזיר אותו הגוף לקברו, ונדונים שניהם, הגוף בדינו והנשמה בדינה.

כשהגוף נרקב מסתיימים כל דיניו

וכל זה כל זמן שהגוף קיים ולא נרקב, שהרי לאחר שהגוף נרקב, אין עוד להגוף כל אותן העונשין, והקדוש ברוך הוא, לא יעיר כל חמתו כתוב בו.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רג ע"ב

באה שבת באה מנוחה

רבי יצחק אמר, "לא תבצערו אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם וגו'", כאן יש סודי סודות לאותן היודעים חכמה העליונה, בא וראה, כיון שנכנס שבת, תתעלם מדורת אש ההוא^[א], וכל האשות של אש הקשה נעלמות ונכפפות, ואפילו אש הגיהנם, ורשעי הגיהנם יש להם מנוחה, וכולם הן למטה והן למעלה יש להם מנוחה.

שלא להבעיר אש בשבת

במוצאי שבת שמברכים ישראל על האש, אז יוצאות כל האשות שהיו נסתרות, כל אחת ואחת למקומה.

וכדי שלא לעורר אש אחר כתוב: "לא תבצערו אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", במוצאי שבת צריך האדם להבדיל בין קודש לחול.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רח ע"א

כשאש גבורת המלכות מתגלה כל אשים אחרים נגזנים

ולברך על מאורי האש, לפי שכל אשות אחרות היו נסתרות וגנוזות ביום השבת, מלבד אש אחת של קדושה העליונה שנתגלית, ונכללת בקדושת השבת^[א], וכאשר אש הזאת בהתגלות, כל אשות אחרות נסתרות ונגנוזות מלפניה, ואש הזאת היא של עקדת יצחק, הלוהטת על גבי המזבח^[א].

אש המלכות סובלת אש אחרת

לפיכך נצרך לברך על מאורי האש, ואש הזאת לא תרצה אש של חול, אלא אש של שבת, ואש הזאת היא האש היוצאת מאש ההיא שלמעלה, וזו היא אש הסובלת אש^[א].

לאחר ברכת האש מקבלים השרים ובעלי הדין כח לשלוט

וכיון שאש הזאת היוצאת מן האש שלמעלה תתברך בברכת מאורי האש, אז כל שאר אשות אחרות יוצאות, ונתמנות במקומותיהן, ונתנה להן רשות להאיר^[א].

צריך להאיר על ד' אצבעות ימינו מהאש

באותה שעה שמברכים על האש, מזדמנות ארבע מרכבות וארבעה מחנות למטה, להאיר מן האש ההיא המבורכת^[א], והם נקראים מאורי האש, לפיכך נצרך לכפוף ארבע

והאש המבורכת^[א] זיו הזוהר

שנקראת אש אוכלה, כי היא אש אוכלת אש. ו. היינו השבעים שרים, נתנה להם אז רשות השליטה. ז. פירוש, שארבע מחנות המלאכים, מיכאל גבריאל רפאל אוריאל מקבלים אז הארה מן

ב. היינו תגבורת מדת הדין הקשה. ג. היינו השכינה הקדושה, שעליה נאמר: "כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶת הוּא" (דברים ד, כד). ד. מזבח מרמז על מדת המלכות, שאש מדת הגבורה לוהט בה. ה. פירוש,

אצבעות של יד הימנית, ולהאיר להם מן האור הזה של הנר המתברך, ואלו האצבעות הן רמז לאותן מאורי האש, המאירים ושולטים מזה האור של הנר המתברך.

יכפוף אצבעותיו

ומפני שהן מדרגות שלמטה, כאשר מראה האדם את האצבעות לפני אור הנר, צריך לכפוף אותן לפניו, לפי שזה האור שולט עליהן, והן מאירות ממנו.

בשאר ברכות צריך לזקוף את אצבעותיו למעלה

בשאר ברכות נצרך לזקוף האצבעות, כדי להראות קדושה העליונה של מדרגות העליונות השולטות על הכל, ושם הקדוש מתעטר בהן ומתקדש בהן^[ט], ונתברכות כל המדרגות ביחד, ומאירות מאור המנורה העליונה מכולן^[ט], ולפיכך נצרך לזקוף האצבעות למעלה, וכאן נצרך לכפוף האצבעות לפני הנר, כדי להראות המדרגות שלמטה, שמאירות מאור המנורה העליונה, ומשם הן שולטות ומאירות ממנה, והן נקראות מאורי האש.

בכל יום מברכין על האור

בכל יום אָנוּ מברכים מאורי אור, שהן מאורות העליונים המתקיימים באור הראשון ההוא^[י], ונתברכות כל המדרגות, ומאירות כולן ביחד מאור המנורה העליונה, ואלו המדרגות נקראות מאורי האש, ובשביל זה הסוד מברכין בורא מאורי האש.

בזקיפת האצבעות כל המדרגות מתברכות יחד

לפי שהם המדרגות שלמטה, והכל הוא סוד האצבעות, בהן נרמז מדרגות העליונות ומדרגות התחתונות, מדרגות העליונות ניכרות בזקיפת האצבעות למעלה, ובזקיפת האצבעות מתברכות מדרגות העליונות ומדרגות התחתונות ביחד, ובהשפלת האצבעות מתברכות מדרגות התחתונות לבדן להאיר.

צריך להאיר מהאש על צפרניו שהם רומזים למדרגות התחתונות

וזה סוד הצפרנים באחורי האצבעות, וגוף האצבעות מבפנים, צפרנים באחורי האצבעות הן פנים אחרים, הנצרכות להאיר מתוך הנר ההוא, והם הפנים שנקראים אחוריים, והאצבעות שמבפנים בלי צפרנים, אלה הם פנים הפנימים הנסתרים.

וזה סוד "וְרָאִיתָ אֶת אֶחָדִי", אל האחורי האצבעות בצפרניהן, "וּפָנִי לֹא יֵרָאוּ", אלו האצבעות בפנים בלי צפרנים, שהם פנים הפנימים.

זיו הזוהר

עשר המדרגות מן ספירת הכתר. י. פירוש שמאורי אור היינו העשר ספירות שמקבלות הארה מן ספירת הכתר, ומאורי האש היינו ד' מחנות המלאכים שמקבלים הארה מן ספירת המלכות.

ח. כי העשר אצבעות מרמזות על העשר ספירות שהן ה' חסדים בחינת ימין וה' גבורות בחי' שמאל והיינו בצירוף הספירה שנקראת דעת, מלבד ספירת הכתר. ט. פירוש, שהארת השפע באה לכל

תורת הזוהר

ספר הזוהר בלשון הקודש
-מנקד-

ברך י"ח
תיקוני זוהר
חלק ב

הרשב"י קב"ע:
"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רח ע"ב

לא יאיר על פנים אצבעותיו מהאש

וכשמברכים על הנר, נצרך להראות אחורי האצבעות בהצפרנים, להאיר עליהן מאור זה הנר, והפנים של האצבעות לא נצרך להראות, להאיר עליהן מאור זה הנר, שהרי הם אין מאירים אלא מאור נר העליון שלמעלה מעלה, שהוא נעלם ונגנז ואינו מתגלה כלל, והם אין מאירים מאור נר הנגלה כלל, לפיכך נצרך להראות אחורי האצבעות בהצפרנים, ופנים האצבעות לא נצרך להראות לפני זה הנר, נסתרות הן ובהסתר מאירות, פנימיות הן ומפנימיות מאירות, עליונות הן ומעליון מאירות.

להריח הדם

אחר כך צריך להריח בבשמים להשיב נפשו בריח הזה, על כי רוח העליון הקדוש שהוא נסתלק ממנו, וזה הריח המעולה בבשמים הוא הדם, שהרי קיום המקום הקדוש שהנשמות יוצאות ממנו הוא הדם^[יא], וזה הוא קיום הנפש כדמיון שלמעלה, להתחזק לאחר זה שנשארת ערומה מן הרוח, והדם הוא קיום הנפש בודאי.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצח ע"א

עני המגיע לאדם הוא מתנה שה' שולח לו להראותו שחפץ במצוותיו

"קחו מאתכם תְּרוּמָה לַה' " רבי יהודה פתח, **"הֲלוֹא פָּרַס לָרַעַב לַחֲמֶךְ וּגו'"** (ישעיהו נח, ז), בא וראה אשרי חלקו של אדם כאשר עני בא אליו, כי זה העני הוא מתנת הקדוש ברוך הוא ששלח לו, מי שמקבל מתנה זו בסבר פנים יפות, אשרי חלקו.

אברהם שהיה מרחם על בני העולם נחשב כאילו בראם

בא וראה, מי שמרחם על עני ומשיב לו את נפשו, הקדוש ברוך הוא מעלה עליו כאלו הוא ברא לנפשו, ועל כן אברהם שהיה מרחם על כל בני העולם, מעלה עליו הקדוש ברוך הוא כאלו הוא בראם, שכתוב: **"וְאַתָּה הִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּתָרְךָ"** (בראשית יב, ה), וזה נתבאר.

זיו הזוהר

ב, ז), ולכך האיש שהנשמה יתירה יצאה ממנו במוצאי שבת מוטב לו להריח בהדס עבור חיזוק וקיום הנפש שנשארה ערומה מן הרוח של קדושת שבת.

יא. הנשמות החדשות הבאות לזה העולם הן תחלה במדת המלכות בבחינת עובר, ואחר כך יוצאות משם בבחינת לידה, ומדת המלכות נקראת הדס על דרך הכתוב **"וַיְהִי אִמֶּן אֶת הַדָּסָה הַיָּא אֶסְתֵּר"** (אסתר

יחתוך לחם לפני העני כדי שלא יתבייש

"הָלוֹא פָּרִס", מהו פרוס, פרוס לו מפה עם לחם ומזון לאכול, דבר אחר, "הָלוֹא פָּרִס", כמו שכתוב: "פָּרִס פְּרִיסָת" וכו' (דניאל ה, כח), שנצרך לפרוס פריסת לחם לפניו, כדי שלא יתבייש, ויפרוס לפניו בעין טובה.

שלא יתן לעני מגזל

"לֹחֶמְךָ", לחם לא כתוב אלא "לֹחֶמְךָ", מה שהוא שלך מממונך, ולא של גזל ולא של עשק ולא של גנבה, שאם כן אין זה לזכותו, אלא וי לו שבא להזכיר פשעיו.

תרומה לה' לא יהיה מגזל

כדמיון זה "קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה", להרים ממה שהוא שלכם, ולא מעשק ולא מגזל ולא מגנבה, וזה נתבאר.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצח ע"ב

הרצון לעבוד ה' מתחיל בלב ומשם מתפשט לכל האברים

פתח רבי אבא ואמר "קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לַה' פֶּלֶל נָדִיב לְבֹי יְבִיאַהּ וגו'", בא וראה, בשעה שהאדם ישים רצונו לעבודת רבונו, זה הרצון עולה תחלה על הלב, שהוא הקיום והיסוד של כל הגוף, אחר כך עולה רצון ההוא הטוב על כל אברי הגוף, והרצון של כל אברי הגוף עם רצון הלב מתחברים יחד, והם מושכים עליהם זיו השכינה לדור עמהם, וזה האדם נעשה חלקו של הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב: "קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה", מאתכם תהיה ההתעוררות לקבל עליכם תרומה ההיא, להיות חלק לה'.

על ידי הרצון הזה מושכים השכינה שתשרה עליו

ואפשר תאמר שאין הדבר תולה ברשותו של אדם, בא וראה מה כתוב: "פֶּלֶל נָדִיב לְבֹי יְבִיאַהּ אֶת תְּרוּמַת ה'", "פֶּלֶל נָדִיב לְבֹי" בודאי, כל מי שלבו יבקש, ימשיך לה להשכינה אליו, זהו שכתוב "יְבִיאַהּ", אף על פי שהיא בהתעלות למעלה, "יְבִיאַהּ" ממקום העליון, וימשיכה לדור עמו^[1].

כאשר השכינה שורה היא מביאה עמה כל טוב

וכאשר תבוא לשכון עמו, הרבה ברכות והרבה עושר יבואו עמה, זהו שכתוב: "זֶהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת", לא יחסר לו כל עושר שבעולם.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ר ע"א

ה' ברא את העולם בשביל התורה

רבי חייא פתח ואמר "קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לַה'", בא וראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, לא בראו אלא לבעבור שיבואו ישראל ויקבלו התורה, בהתורה נברא העולם, ועל התורה מתקיים, זהו שכתוב: "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שְׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שִׁמַּתִּי" (ירמיהו לג, כה).

זיו הזוהר
יב. רבי אבא דורש שהתרוממות והתעלות השכינה הקדושה נעשה על ידי קיום המצות ומעשים

ה' מאזין לקול התורה שהאדם לומד

התורה היא חיים ארוכים בעולם הזה, וחיים ארוכים בעולם הבא, וכל מי שעמלו בתורה, כאלו עמל בהיכל הקדוש ברוך הוא, שהיכל העליון של הקדוש ברוך הוא היא התורה, וכאשר האדם עוסק בתורה, הקדוש ברוך הוא עומד שם ומאזין לקולו, כמו שכתוב: **"וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמָע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו"** (מלאכי ג, טז), והאדם ניצל משלשה דינים, מדין עולם הזה, ומדין מלאך המות שלא יוכל לשלוט עליו, ומדין הגיהנם.

תורה שבכתב ושבעל פה

"וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו", מה הוא, אלא יש ספר למעלה ויש ספר למטה, והכל נקרא תורה, מה בין זה לזה, אלא ספר העליון הוא תורה שבכתב, ומה הוא, זה עולם הבא^[ג], ספר התחתון, זהו התורה, שנקראת תורה שבעל פה^[יז], ומה הוא על פה, אלו המרכבות שלמטה שהשכינה קיימת עליהן, ולפי שאינן בכלל הכתב שלמעלה, נקראין על פה, ולפי שהשכינה עומדת עליהן נקראת תרומה^[טז].

צריך ליחד את השכינה עם בעלה ולהרים שניהם יחד

ועוד שמעתי מן המנורה הקדושה, **"תְּרוּמָה"**, מהו תרומה, כמו שביארנו תרי ממאה, בא וראה, כל אותן מדרגות הקדושות אשר בסוד האמונה, שהקדוש ברוך הוא מתגלה בהן, עשר מדרגות הן, והן עשרה מאמרות כמו שביארנו^[יז], ואלו עשר עולות למאה, וכאשר נצרך לנו להרים נקודה התחתונה הזאת, אסור לנו לקחת אותה בלבדה, אלא לה ולבעלה^[יז], והן השתים מאותן המאה שאמרנו^[יז], לפי שאין נצרך להפריד ביניהם כלל, אלא ליחדה עם בעלה, ועל כן נקראת תרומה בכלל אחד^[יט].

כל מי שרוצה להעלות את המלכות יכול

ובא וראה בכל יום הכרוז קורא, כל בני העולם, בכם תולה דבר זה, וזהו **"קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַה'"**, ואם תאמרו שקשה הדבר עליכם, **"כָּל נָדִיב לְבֹו יִבְיָאָה"**.

על ידי תפלה בכוונה מתקן תיקונים למעלה

מהו "יִבְיָאָה", אלא מכאן למדנו סוד התפלה, שאדם המפחד מרבנו ומכוון לבו ורצונו בתפלה, הוא מתקן התקון שלמעלה כמו שביארנו.

וְזִי הַזוֹהַר

התרומה דהיינו השכינה הקדושה נעשה על ידי תלמוד תורה. **טז.** היינו העשר ספירות, וכיון שכל ספירה נכללת מכל העשר ספירות לפיכך עולות העשר ספירות למאה מדרגות. **יז.** נקודה התחתונה היינו ספירת מלכות, ותמיד נצרך ליחדה עם בעלה, היינו ספירת תפארת שנקראת עלמא דכורא, וזהו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. **יח.** היינו תפארת ומלכות. **יט.** פירוש שהשם תרומה הוא משמעות תרי ממאה שהן בכלל אחד

טובים. **יג.** סוד התורה שבכתב הוא עולם הבינה שנקרא עולם הבא. **יד.** סוד התורה שבעל פה היא מדת המלכות, כדאיתא מלכות פה ותורה שבעל פה קרינן לה. **טו.** המרכבות שלמטה שהשכינה קיימת עליהן יש לומר שהם הצדיקים והתלמידי חכמים לומדי התורה, על דרך אמרם ז"ל שהאבות הן הן המרכבה, שעל ידי לימוד תורתם השכינה מתרוממת ונתעלית לקבל שפע ממקור עליון, נמצא שרבי חייא דורש שהתרוממות והתעלות

על ידי פסוקי דזמרה נכרתים החיצונים והשכינה מתקשטת

בתחלה עם שירות ותשבחות שאומרים מלאכים העליונים למעלה^[א], ובסדר תשבחות הזה שאומרים ישראל למטה, השכינה מתקשטת עצמה ומתתקנת בתקונה, כאשה המתקשטת לבעלה.

ביוצר מתקשטות מחנותיה עמה

ובסדר התפלה, בזה התקון של תפלת מיושב, נתתקנות העלמות שלה וכל מחנותיה, ומתקשטות כלן יחד עמה^[א].

באמת ויציב כולם מתוקנים ומוכנים

ולאחר שנתתקן הכל ונסתדרו, כשמגיעים לאמת ויציב, אז הכל נתתקן, השכינה ועלמותיה, עד שמגיעים לגאל ישראל^[ב], אז צריכים כולם לעמוד על רגליהם.

אז יורד המלך העליון להגביה את השכינה לעולם האצילות

לפי שכאשר ישראל מגיעים לאמת ויציב, והכל נתתקן, עלמותיה מנשאות לה, והיא תתנשא עצמה, אצל מלך העליון^[ב], וכיון שמגיעים לגאל ישראל, אז מלך הקדוש העליון מופיע במדרגותיו, ויוצא להתחבר עמה, ואנחנו מלפני מלך העליון צריכים לעמוד על רגלינו באימה ברעדה.

באבות מושיט ימינו באתה גבור שם שמאלו תחת ראשה ובאתה קדוש נשיקין

שהרי אז הוא מושיט ימינו אליה, ואחר כך משים לה שמאלו תחת ראשה, ואחר כך מתחבקים שניהם יחד בנשיקות^[ג], ואלו הן ג' ברכות הראשונות.

צריך לכוון לכל אלו הדברים

וצריך האדם להשוות לבו ומחשבתו, ולכוון בכל אלה התקונים וסדורי התפלה, פיו ולבו ומחשבתו ביחד.

אז הוא עת רצון

בשעה שמלך העליון עם המלכה הם בהתחברות בשמחה באותן הנשיקות, אז מי שצריך לבקש בקשות יבקש, שהרי אז שעת רצון היא.

כל נדיב לב יכול להעלות את המלכה למלך

זכאי הוא מי שמשים לבו ומחשבתו לזה, ועל זה כתוב: **"כָּל נָדִיב לִבּוֹ יִבְיָאָה אֶת תְּרוּמַת ה'",** אצל מלך העליון^[ה].

והיינו תפארת ומלכות. כ. היינו פסוקי דזמרה. כא. תפילת מיושב מתחלת בברכת יוצר אור. כב. עלמותיה היינו מרכבות המלאכים המשרתים לה. כג. היינו לעולם האצילות שמקורה ספירת החכמה שנקראת אבא וגם מלכא עלאה, כי תפלת השמנה עשרה היא בעולם האצילות. כד. פירוש שמן עולם האצילות ספירת החכמה נשפע למדת המלכות

זיו הזוהר

שנקראת ברתא דליה חסדים וגבורות שנקראין ימינא ושמאלא, וענין הנשיקין היינו התדבקות רוחא ברוחא, וכל זה נעשה בשלש ברכות הראשונות של ברכות שמונה עשרה. כה. נמצא שרשב"י דורש הפסוק **"קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לָהּ"**, שהתרוממות והתעלות התרומה שהיא מדת המלכות והשכינה הקדושה נעשה על ידי כח תפלת ישראל.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע דף נ' ע"א

החכמה שלהן שהיו אומרות בשעת עשייתן זה למקדש וכו'

"וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לָבֶן אֶתְנָה בְּחֻכְמָה טוֹב אֶת הָעֲצִים" (שמות לה, כו). אמר רבי אבא בשעה שהיו עושין המלאכה, היו אומרות זה למקדש, זה למשכן, זה לפרוכת, וכן כל אותן האומנים, בשביל שתשרה הקדושה על ידיהם, ונתקדשה מלאכה ההיא, וכאשר עלתה המלאכה למקומה, בקדושה עלתה.

מי שמזכיר שם טומאה על דבר גם כן שורה עליו רוח הטומאה

כדמיון זה מי שעושה מלאכה לעבודה זרה או לצד אחר שאינו קדוש, כיון שמזכירו על אותה המלאכה, הרי רוח הטומאה שורה עליו, וכאשר תעלה המלאכה בטומאה תעלה.

כשבונה בנין יאמר שבונה לעבוד את ה'

ועל כן, מי שבונה בנין, כשמתחיל לבנות, צריך להזכיר בפיו שהרי לעבודת הקדוש ברוך הוא הוא בונה, ואז עזרת שמים שורה עליו, והקדוש ברוך הוא מזמין עליו קדושה, וקורא עליו שלום, זהו שכתוב: **"וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וְגו'"** (איוב ה, כד).

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כג ע"א

למה הביאו הנשיאים דוקא את זה

"וְהַנְּשִׂאִים הֵבִיאוּ אֶת אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם וְגו'", אמר רבי יהודה, מפני מה דברים האלו הקריבו הנשיאים ולא איש אחר, והרי כתוב: **"כָּל נָדִיב לָבּוֹ יִבְיָאָה אֶת תְּרוּמַת ה'"** וכתוב: **"וְאֲבְנֵי שֹׁהַם וְאֲבְנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֹד וְלַחֹשֶׁן?"**

אבנים אלו יכפרו עליהם מגסות הרוח שלהם

אלא אמר הקדוש ברוך הוא, אף על פי שבכולם תולה נדבה הזאת, יעלו אלו האבנים להנשיאים, מפני מה, מפני שעל לב הכהן הגדול תהיינה, אמר הקדוש ברוך הוא, יבאו הנשיאים שלבם גס בהם, ויביאו אלו האבנים שהן נמצאות על לב הכהן הגדול, ויתכפר עליהם מגסות לבם, כמו שכתוב: **"וְהָיוּ עַל לֵב אֶהְרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי ה'"**, ועל כן **"וְהַנְּשִׂאִים הֵבִיאוּ אֶת אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אֲבְנֵי הַמִּלֵּאִים"**, לכפר עליהם.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלו ע"א

החסד והגבורה וכל שאר קצוות דז"א בנו את המלכות למעלה

"וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ", אמר רבי יצחק מי הם החכמים העושים, אלו הם הכחות של בחינת ימין ובחינת שמאל, וכל שאר הצדדים, שהם דרכים וצינורות להשפיע לתוך הים ולמלאות אותו^[כז], והם עשו משכן למעלה והתקינו אותו.

וכמו למעלה כך גם למטה

כדמיון זה למטה, **"וַעֲשֵׂה בְצִלָּל וְאַהֲלִיָּאב"**, זה מצד הימין וזה מצד השמאל, בצלאל לימין, ואהליאב לשמאל, זה מיהודה, וזה מדין, ואחר כך **"וְכָל אִישׁ חָכָם לֵב"**, **"וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים"**, הכל כדמיון שלמעלה.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכט ע"א

המטרה של הקרסים

"וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קָרְסִי זָהָב וְגו'", אמר רבי שמעון קרסי הזהב הם עמדו לקשור אותן היריעות אחת לאחת, **"קָרְסִי נְחֹשֶׁת"** הם עמדו לקשור המשכן, ואלו לנגד אלו.

כולם עמדו ככוכבים האלה אשר ברקיע, כמו שמאירים הכוכבים ברקיע ונראים, כמו כן היו מאירים אותן קרסים במשכן, והיו נראים כהכוכבים העומדים ולוהטים ונוצצים, ואותן החמשים של זהב והחמשים של נחשת, האירו אלו כנגד אלו.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ריג ע"א

יריעות עיזים שהם קליפה מכסים על יריעות המשכן שבקדושה

"וַיַּעַשׂ יְרִיעֵת עִזִּים לְאַהֲלֵ עַל הַמִּשְׁכָּן", אמר רבי אבא, יריעות המשכן הן היריעות הנקראות רקיעי החיות של משכן הקודש, יריעות עיזים הן יריעות אחרות הנקראות רקיעים של צד הטומאה, אלו הרקיעים הם בסוד המרכבות של רוחות הקדושים, ואלו הרקיעים הם חיצוניים, התולים בעניני העולם הזה, והם צדדי התאוות ועניני הגוף, ואלו מכסים על אותן רקיעים הפנימיים כקליפה על המוח.

זיו הזוהר

כו. זה הים היינו מדת המלכות עלמא דנוקבא הן גבורות על ידי דרכים וצנורות של מדת שכל הספירות משפיעות בה שפע הן חסדים היסוד.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ריד ע"א

באדרא דמשכנא ביארו סודות המשכן

"וַיַּעַשׂ בְּצִלָּאֵל אֶת הָאָרֶן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'", אמר רבי אבא, אף על פי שכל סודות המשכן הרי ביארו חברים הקדושים באסיפה הקדושה, מכל מקום כאן יש עוד להבין, שהרי זה הסוד מתעטר בכמה סודות ללמד חכמה.

ארון הוא יסוד דמלכות

ארון זה הוא הסוד להכניס בו תורה שבכתב, ונגזרת בו בתוך ו' צדדי לוחות הארון מסביב, וזה נקרא ארון.

יסוד דז"א נכנס ביסוד דמלכות

כאשר סוכבים אותן ו' צדדים להיותם ביחד, אז הוא גוף אחד, שיכנס בו סוד התורה גם כן בו' צדדים^[כז], והארון צדדי הלוחות שלו הם חמשה, ונכנסים בו חמשה ספרים, ואותן חמשה הם ששה עם מדרגה אחת שנכנסת בה בסתר, שנקראת רז של הכל, וזה הוא סוד הברית.

הכפרת הוא עולם הבינה המכסה על הכל

וכאשר נכנס זה בתוך אותן ה' צדדי לוחות הארון, אז עומד הארון עם התורה בסוד (תשע) [שבע] המדרגות^[כח] שהן השני שמות הוי"ה ואלהים, ואחר כך ניתן עליו לוח

זיו הזוהר זוהר אורחות חיים פרק יג הלכה טז

המלכות להכניס בה שפע החמשה ספרים שהן החמש ספירות של עלמא דדכורא, ולכך נקראת ספירת הי סוד ר"ז, וביחד הן שש מדרגות. **כח.** בזוהר נדפס תשע ומפורשי זוהר נדחקו כאן בפירושם, ולי נראה יותר שיש כאן טעות הדפוס וצריך לומר שבע מדרגות, ועל פי זה יובן בפשוט בלי דוחק שהארון עם התורה הכל ביחד הן ז' מדרגות שהן ו' ספירות של עלמא דדכורא מן חסד עד מלכות, ועם ספירת מלכות שהוא הארון הן ביחד ז' מדרגות, ו' המדרגות של עלמא דדכורא היינו השם הוי"ה ברוך הוא, ומדרגה השביעית שהוא הארון עלמא דנוקבא ספירת מלכות היינו

כו. סוד התורה עם הארון הוא ענין עמוק מאד כדברי רבי אבא, לכן נבאר רק על דרך פירוש המלכות, הנה ירצה לומר שהארון הוא סוד ספירה שביעית הנקראת מלכות עלמא דנוקבא, והתורה שנתנה בתוכו היא סוד שש הספירות מן חסד עד מלכות שהן בבחינת עלמא דדכורא, אחר כך מבאר יותר שהארון ה' צדדים שלו שהם ד' כתלים וצד התחתון הוא בסוד ה"ה האחרונה של השם הוי"ה ברוך הוא הרומז על ספירת מלכות, ולעומת זה הם החמשה ספרים של התורה הרומזים על ה' ספירות של עלמא דדכורא מן חסד עד יסוד, והיסוד שהוא מדרגה הששית נכנס עמהם בסוד ובהסתר במדת

הכפרת שהוא סוד עליון המכסה על הכל^[כט] והוא הסוד של אותו הרקיע הסובב ומכסה על הכל, שכולם יעמדו בהסתר.

זוהר חלק ב' פרשת שמות דף ד ע"א

ממראות של הנשים עשו את הכיור

"וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצָּבֳאוֹת וְגו'", למד רבי חייא בשביל מה זכו הנשים לזה, בשביל ששמרו עצמן בגלות מצרים מזנות, ולאחר שנטהרו היו באות מקושטות, ומסתכלות במראה עם בעליהן, ומעוררות אותם לפריה ורביה.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצח ע"ב

ה' התנה עם הדג בשעה שבראו שיבלע את יונה

פתח רבי אבא ואמר, "וַיֹּאמֶר ה' לְדָג וַיִּקַּא אֶת יוֹנָה אֶל הַבֶּשֶׁת" (יונה ב יא), וכי באיזה מקום אמר לו, אלא בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם במעשה בראשית, ביום החמישי ברא דגי הים, ואז פקד ואמר שיהיה מוכן דג אחד לבלוע ליונה, ושיהיה במעיו שלשה ימים ושלשה לילות, ושאחר כך יקיאנו לחוץ.

עם כל דבר שברא ה' התנה עמו קודם

לא זה בלבד, אלא כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, בכולם התנה עמהם.

עם השמים שיעלו את אליהו

ביום הראשון ברא שמים, התנה עמהם שיעלו לאליהו השמימה בתוך הסערה, וכך היה, שכתוב: "וַיַּעַל אֵלֵיהֶוּ בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם" (מלכים ב' ב יא), ביום ההוא ברא את האור, והתנה עמו שיחשיך להשמש במצרים שלשה ימים, שכתוב: "וַיְהִי חֹשֶׁךְ אֶפְלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים" (שמות י, כב).

עם המים שיטהרו בהם

ביום השני ברא את הרקיע, שיהיה מפריש בין מים למים, ככתוב: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם" (בראשית א, ו), והתנה עמהם הקדוש ברוך הוא, שהמים יהיו מבדילים לישראל בין טומאה לטהרה, להטהר בהם, וכך היה.

וְזֶה הַזֹּהָר

השם אלהים. כט. סוד הכפורת שעל הארון הוא רמז על עולם הבינה, והיינו הרקיע שעל ראשי החיות כידוע.

עם הים שיבקעו לפני בני ישראל

ביום השלישי הוציא לארץ מתוך המים, והקוה המים, ועשה מהם מקוה מים שיקוו למקום אחד של הים, והתנה עם הים להעביר לישראל בתוכו ביבשה, ולהטביע למצרים, וכך היה, שכתוב: **"וַיָּשֶׁב הָיָם לַפְּנוֹת בְּקֶרֶת לְאִיתָנוּ"** (שמות יד, כז), אל תקרי **"לְאִיתָנוּ"** אלא לתנאו, למה שהתנה עמו הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.

עם הארץ שתבלע את קרח ועדתו

ועוד התנה עם הארץ שתפתח את פיה במחלוקת קרח, ותבלע לקרח ולכל עדתו, וכך היה, שכתוב: **"וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וְגו'"** (במדבר טז, לב).

עם השמש שיעמד בשמים בימי יהושע והכוכבים שילחמו בסיסרא

ביום הרביעי ברא את השמש והירח, שכתוב: **"יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם"** (בראשית א, יד), והתנה עם השמש, להיותו עומד בחצי שמים בימי יהושע, שכתוב: **"וַיַּעֲמֵד הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֻצֵי הַשָּׁמַיִם"** (יהושע י, יג), והתנה עם הכוכבים לעשות מלחמה עם סיסרא, שכתוב: **"הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם נִלָּחְמוּ עִם סִיסְרָא"** (שופטים ה, כ).

עם העופות שיזינו את אליהו

ביום החמישי ברא את דגי הים ועופי השמים, והתנה עם העופות שיזינו העורבים לאליהו בזמן עצירת השמים, שכתוב: **"וְאֵת הָעֹרְבִים צִוִּיתִי לְכַלְכֶּלֶךְ שָׁם"** (מלכים א' יז, ד), **"צִוִּיתִי"** דוקא, והתנה עם דגי הים, שיזדמן דג אחד לבלעו את יונה, ולהקיאו החוצה.

עם האדם שיצא אשה שתזון את אליהו

ביום הששי ברא את האדם, והתנה עמו שתצא מצאצאיו אשה שתזון לאליהו, שכתוב: **"הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אֲלֶמְנָה לְכַלְכֶּלֶךְ"** (שם פסוק ט'), **"הִנֵּה צִוִּיתִי"** מיום שנברא העולם.

וכן בכל מעשה ומעשה שנתחדש בעולם, פקד הקדוש ברוך הוא על אותו המעשה מיום שנברא העולם, אף כאן **"וַיֹּאמֶר ה' לְדָג"**, **"וַיֹּאמֶר"** מששת ימי בראשית אמר לו.

האדם מהלך בעולם כאניה בתוך הים

וכאן יש לנו רמז ולמוד טוב בעולם על דבר מעשה האנשים בעולם הזה, יונה שירד לספינה, זו היא נשמתה של אדם, שירדת לעולם הזה להיות בגופו של אדם, למה נקראת יונה, מפני שכיון שנשתתפת בגוף, אז היא נקראת יונה בעולם הזה, כמו שנאמר:

"וְלֹא תֹנֶנּוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ" (ויקרא כה, יז), ואז האדם מתהלך בעולם הזה כאניה בתוך הים הגדול החושבת להשבר, כמו שנאמר: **"וְהָאֲנִיָּה חֲשָׁבָה לְהִשָּׁבֵר"** (יונה א, ד).

אדם החוטא ה' שולח רוח סערה שהוא הדין

והאדם בזמן שהוא בעולם הזה חוטא, וחושב שיוכל לברח מלפני הקדוש ברוך הוא, ואינו משגיח בעולם ההוא, ואז מטיל הקדוש ברוך הוא רוח סערה חזק, זו היא גזרת הדין, העומדת תמיד לפני הקדוש ברוך הוא, ותובעת דין על האדם מלפניו, וזה הוא שמגיע להספינה, ומזכיר חטאי האיש לתפוס אותו.

אפילו על ידי שנעשה חולה אינו מתעורר לשוב בתשובה

כיון שנתפס הדם על ידי אותו רוח סערה ונעשה חולה, מה כתוב: **"וַיֹּנֶה יְרֵד אֶל יִרְכָתִי הַסְּפִינָה וַיִּשָּׁכַב וַיָּרָם"** (שם פסוק ה'), אף על פי שהאדם נעשה חולה, עוד אין נשמתו מתעוררת לשוב לפני רבונו שיכפר חטאיו.

היצר טוב אומר לאדם מה לך נרדם

מה כתוב: **"וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֲבָל"** (שם פסוק ו'), מי הוא **"רַב הַחֲבָל"**, זה יצר הטוב שהוא מנהיג הכל, **"וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ נִרְדָּם קוּם קְרֹא אֶל אֱלֹהֶיךָ וּגוֹ"** (יונה א, ו'), אין העת לישון, שהרי מעלים אותך לדין על כל מה שעשית בעולם הזה, שוב מחטאך.

דברי מוסר של היצר טוב

הסתכל והבן דברים האלה ושוב לרבונו, מה מלאכתך שאתה עסקת בה בעולם הזה, התודה על מעשיך לפני רבונו, ומאין תבוא, הסתכל מאין באת, מטפה סרוחה, ולא תתגנה לפניו, מה ארצך, הסתכל שהרי מן האדמה נבראת ואל האדמה תשוב, ואי מזה עם אתה, הסתכל אם יש לך זכות אבות שתגין עליך.

הדין תובעת לדון אותם אנשים

כיון שמעלים אותו לדין בבית דין שלמעלה, סערה ההיא שהיא גזרת הדין הסוערת על האדם, תובעת מן המלך לדון לאותן החולים הנתפסים מן המלך, וכולם באים אחד אחד לפניו, באותה שעה קרבים הבית דין למשפט, יש מהם שפותחים בזכות, ויש מהם שפותחים בחוב, וגזרת הדין תובעת דין.

אם הדין גובר, מליצי היושר מנסים בכל כחם ואינם יכולים

ואם האדם ההוא אינו זוכה בדין, מה כתוב, **"וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל הַיִּבְשָׁה וְלֹא יָכְלוּ"** (שם פסוק יג'), יעמלו אותן הלומדים עליו זכות להשיבו לעולם הזה, **"וְלֹא יָכְלוּ"**, מפני מה, **"כִּי הֵימָּה הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם"**, גזרת הדין הולך וסוער בעבור חטאי האדם, ומתגברת עליהם.

שלשה שלוחים יורדים עליו

אז יורדים עליו שלשה שלוחים ממונים, אחד שכותב כל זכותיו וכל חטאיו שעשה האדם בעולם הזה, ואחד שעושה חשבון מן ימי חייו, ואחד שהיה מהלך עמו כאשר היה במעי אמו^א.

מכריזים על המת בשעה שמלויים אותו

והרי ביארו, שגזרת הדין לא תשכך, עד הזמן שהוא שעליו כתוב: "וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה" (יונה א, טו), "וַיִּשְׂאוּ", כאשר נושאי המטה נושאים אותו מביתו לבית הקברות, אז מכריזים עליו, אם הוא זכאי מכריזים עליו ואומרים, תנו כבוד לתמונת המלך "יָבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מְשַׁכְּבוֹתָם הַלֵּךְ נִכְחוֹ" (ישעיהו נז, ב), מניין, שכתוב: "וַיְהִי לְפָנֶיךָ צִדְקָה כְּבוֹד ה' יֶאֱסָפֶךָ" (שם נח, ח), ואם הוא רשע, מכריזים עליו ואומרים, אוי לו לפלוני, מוטב לו שלא היה נברא.

כאשר נקבר הדין שוכך מזעפו

אז מה כתוב: "וַיִּטְּלוּ אֹתוֹ הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ" (יונה א, טו), כאשר מכניסים אותו לבית הקברות, שהוא מקום הדין, אז גזרת הדין שהיה סוער שכך מזעפו, והדג הבולע אותו זה הוא הקבר.

שלשה ימים הראשונים בקבר

מה כתוב: "וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעֵי הַדָּג" (שם ב, א), מעי הדג זה הוא בטן שאול, מניין, שכתוב: "מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שְׁוַעֲתִי" (שם פסוק ג), ויונה במעי הדג היה, וקרא לו בטן שאול.

"שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת", אלו שלשה ימים שהאדם בקבר מתבקעים מעיו, ולאחר שלשה ימים טנופת ההיא נהפכת על פניו, ואומר לו, לקח לך מה שנתת בי, אכלת ושתיית כל ימך ולא נתת לעניים, וכל ימך היו כחגים וכמועדים, והעניים היו רעבים שלא אכלו עמך, לקח לך מה שנתת בי, זהו שכתוב: "וַיִּזְרִיתִי פָּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם וּגְוִי" (מלאכי ב, ג), וזה כבר ביארנו.

שלושים יום נשאת הנשמה למטה ונידונים יחד הנשמה והגוף

אחר כך, משלשה ימים ולהלאה, אז נידון האדם, על חטאי עיניו, ידיו, ורגליו, ונתבאר שזה הדין עד שלשים יום, כל אותן שלשים יום נידונים הנפש והגוף ביחד, ובעבור זה

זיו הזוהר

ל. זה המלאך הבא ביום המיתה להוליך את הנשמה לשמים הוא זה המלאך שהוליד את הנשמה לארץ ביום הלידה.

נמצאת עוד הנשמה למטה בארץ, ולא תעלה למקומה, כמו אשה היושבת מבחוץ חדר בעלה כל ימי נדתה.

אחר שלושים הנשמה עולה והגוף נרקב

אחר כך עולה הנשמה, והגוף נרקב בארץ, עד הזמן ההוא שיתעורר הקדוש ברוך הוא להחיות המתים.

תחיית המתים בזמן שיבטל מלאך המות

ועתיד קול אחד להתעורר בבתי הקברות ויאמר "הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שְׁכְנֵי עֶפְרָיִם כִּי טַל אֹרֶת טַלְךָ וְאַרְצָךְ רְפָאִים תְּפִיל" (ישעיהו כו, יט), מתי יהיה כך, בזמן שיבטל מלאך המות מן העולם, ככתוב: "בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וְגו'" (שם פסוק ח'), כיון שבלע המות לנצח, אחר כך ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ, על אותו הזמן כתוב: "וַיֹּאמֶר ה' לְדָג וַיֵּקָא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבֶּשֶׁה" (יונה ב, יא).

הקברים יקראו את המתים

כיון שנתעורר קול ההוא בבית הקברות, אז כל הקברים יקראו לאותן המתים שבהם לחוץ, זהו שכתוב: "וְאַרְצָךְ רְפָאִים תְּפִיל", מהו "תְּפִיל", שתקרא אותם לחוץ, "רְפָאִים" מהו "רְפָאִים", שנרפאו להחיות כמקדם ונרפאו שקרבו העצמות עצם אל עצמו, ואלה נקראים "רְפָאִים".

יהיו שיקומו ויהיו שלא יקומו

ואם תשאל הלא כתוב: "רְפָאִים בֶּל יִקְמוּ" (ישעיהו כו, יד), אלא ודאי כל העולם ירפאו העצמות בבתי הקברות, אבל מהם יקומו, ומהם לא יקומו, ועל זה כתוב: "רְפָאִים בֶּל יִקְמוּ", אשרי חלקם של ישראל, שכתוב בהם: "נִבְלָתִי יִקְמוּ" (שם פסוק ט).

ארץ ישראל תתעורר ואחר כך יחיו המתים

ובהספור של זה הדג נמצאו עניני רפואה לכל העולם, זה הדג כיון שבלע ליונה היה מת, ובו היה יונה שלשה ימים, ויחי הדג אחר כך כמקדם, והקיא ליונה החוצה, וזה נתבאר, שכתוב: "וַיִּתְּפַלֵּל יוֹנָה אֶל ה' אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה" (יונה ב, ב), כתוב כאן: "הַדָּגָה", וכתוב שם: "וַהֲדָגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מֵתָה" (שמות ז, כא), וזה נתבאר, כדמיון זה עתידה ארץ ישראל להתעורר תחלה, ואחר כך "וְאַרְצָךְ רְפָאִים תְּפִיל".

שבעה דינים אלו יחלפו על האדם

והרי ביארנו, ששבעה דינים יחלפו על האדם, כאשר יוצא מעולם הזה, אחד הדין העליון ההוא כאשר יוצא הרוח מן הגוף, ב' כאשר מעשיו ועניניו הולכים לפניו ומכריזים עליו, ג' כאשר מכניסים אותו לקבר, ד' דין הקבר, ה' דין התולעים, ו' דין הגיהנם, ז' הדין שהרוח הולך ומשוטט בעולם, ואינו מוצא מקום מנוחה, עד שנגמר העונש על מעשיו, לפיכך צריך האדם להסתכל תמיד במעשיו, וישוב לפני רבונו.

לכן יראה לחזור בתשובה בזמן שעוד יכול

וכאשר הסתכל דוד המלך בדינים האלה של האדם, הקדים ואמר "בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה'" (תהלים קג, א), טרם שתצא מן העולם, כל זמן שאת נמצאת עם הגוף, "וְכָל קִרְבִּי אֶת

שם קדשו", אלו אברי הגוף שמשתתפים יחד עם הרוח, עתה כל זמן שנמצאים עמו, יקדימו לברך את שם קדשו, טרם שיגיע הזמן שלא תכלו לברך ולחזור בתשובה, ועל זה אמר "בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת ה' הַלְלוּ יָהּ" (תהלים קד, לה), "בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

ספר זוהר השבת
לאבות ובנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש
מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר זוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי
מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ה ❖ אדרא רבא וושא * ונספחו עלין ו' ספרים תפלות ובקשות גאולת הרשב"י שירה וזמרה תהלות הזוהר תשובת הרשב"י עלין אור הזוהר 27-28 חשבונות הזוהר רשימת 200 ספרי הזוהר 544 עמודים 5 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ד ❖ זהרי הזוהר ח' ספרים חבל על כל רגע נשמות הרשב"י חיים של זהר חשפעות הרשב"י רחמי הרשב"י הזוהר זהר סני הקדמות כח הזוהר 416 עמודים 4 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ג ❖ אורות הזוהר י"ב ספרים תשובת הרשב"י נפלאות הזוהר תהלות הזוהר גאולת הרשב"י במחיצת הרשב"י מפעלות הזוהר אור הרשב"י זהר והערב רב זמרת דרשב"י גיטריאות הזוהר שער התקונים שירה וזמרה בר יוחאי 416 עמודים 3 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ב ❖ מאורות הזוהר ט"ו ספרים מאורות הזוהר התגלות הזוהר אגרות הזוהר הרמח"ל והזוהר עת לעשות לה' המשיח והזוהר העדיקים והזוהר חשבונות הזוהר קבלתי וטעתי אלה נקראי קודש הפעת הזוהר מצדיקי הרבים תיבת נח ישועות הזוהר אל הערפל 416 עמודים 2 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך א ❖ אור הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה ❖ גדולי ישראל והזוהר * ערכה של שעה ❖ 768 עמודים 1 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ז ❖ כח הזוהר חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר מחודש אלול תש"ע עד תשרי תשע"א 360 עמודים 10 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ט ❖ תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה ❖ עם שער התיקונים החדש ❖ 416 עמודים 9 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ח ❖ תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים ❖ 544 עמודים 8 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ז ❖ תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים ❖ 544 עמודים 7 העולמי הזוהר	 קובץ איצרות הזוהר ❖ כרך ו ❖ תורת הרשב"י ❖ המלמדים והזוהר המקנה והזוהר הערב רב והזוהר אמירת הזוהר כחלתת שער התיקונים זקנים עם נערים אור הזוהר קומיקס ❖ 416 עמודים 6 העולמי הזוהר
---	--	--	--	---	---	--	---	--	--

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שותף במאמצי הגאולה
וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו פגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שותף לרשב"י הקדוש,
זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.

בא והטה שכם, למפעל הקדוש
שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסכת מגן!
ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהמילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח כולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בכרטיס אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

בס"ד

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוק		סוג חשבון	מספר חשבון									
בנק	סניף											

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה									
4	7	6	9	5							

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/ החשבון כמפיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נותנים לכם בזה הוראה לחייב את חשבוננו/הנ"ל בסניככם, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
2. ידוע לי/לנו כי:
- א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפינו/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
- ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
- ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים פמועד החיוב אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו.
3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.
4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.
5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
6. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
7. לא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי ההרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון _____

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פ' לך לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קבלנו הוראות מ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שהצגנו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/כם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצא/י בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחותמת הסניף

תאריך _____